

Ministeren for offentlige arbejder (Guldberg): I anledning af de spørgsmål, der er stillet til mig af hr. Horn og hr. Aksel Larsen, vil jeg gerne her, ligesom jeg har gjort det over for udvalget, bekræfte regeringens stilling med henblik på spørgsmålet om lufthavnens fremtidige placering. Jeg minder om, at der er blevet vedtaget en lov den 25. april 1969 i dette ting, hvor 123 medlemmer stemte for, 11 medlemmer undlod at stemme, og ingen stemte imod. Naturligvis er den vedtagelse, som bestod i, at det var hensigten på et eller andet tidspunkt at flytte trafikken fra Kastrup til Saltholm, stadig grundlaget for regeringens arbejde med sagen og vil fortsat være det, så længe der ikke er opstået helt nye forhold og truffet en anden beslutning i folketinget.

Denne stilling er vort grundlag. Den blev bekræftet fra alle sider under første behandling af det lovforslag, der nu er til tredje behandling, og jeg forstår også de indlæg, der er kommet her i dag, således, at vi alle er enige om, også de, der måtte have haft nogle betænkeligheder, at dette er vores arbejdsgrundlag. Således må det være, og det er også regeringens arbejdsgrundlag.

Det, det drejer sig om nu, er, som det klart er fremgået både af tillægsbetænkningen og af, hvad der er sagt her i dag, at selve tidspunktets fastsættelse naturligvis også er et vanskeligt problem, og jeg vil gerne give hr. Bilgrav-Nielsen medhold i, at man ved fastlæggelse af tidspunktet, også må have de økonomiske overvejelser med ind. De er naturligvis en væsentlig del af sagen, selv om jeg gerne igen vil sige, at dette spørgsmål ikke er økonomi alene eller noget, der kan afgøres af en computer. Der er andre hensyn, miljømæssige og menneskelige, som også vejer til.

Men det er tidspunktet, det drejer sig om, og det er derfor også ganske logisk, at regeringens standpunkt har måttet være det, at når man fastlægger tidspunktet, er det en prioritering, og en prioritering må ses i sammenhæng med de andre trafikopgaver. Derfor måtte vi, selv om vi er klar over, at denne sag hastede, sige, at dette var der tid nok til at gøre i næste samling i forbindelse med den almindelige prioritering. Det er regeringens hensigt, og det er der altså givet det klareste tilsagn om, vi kan give.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 153 stemmer; 4 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af valgretsaldere til folketinget.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 165) findes i tidenden sp. 7264; udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 3203).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Tastesen: Socialdemokraterne vil stemme ja til de 20 år. Vi vil betragte det som et skridt på vejen mod de 18 år. Vi tager regeringens fortolkning af grundloven til efterretning, men opfordrer endnu en gang regeringen til at lade afholde folkeafstemning om valgretsaldere forud for folketingsvalget.

Når vi nu alle i det mindste er enige om, at valgretsaldere skal ned på de 20 år, må det være urimeligt at vente med denne afstemning til folketingsvalget. Dansk Ungdoms Fællesråd bakker dette synspunkt op. Blandt denne organisations medlemsorganisationer er Venstres Ungdom, Konservativ Ungdom og Radikal Ungdom.

Men uanset hvornår afstemningstidspunktet bliver, vil vi opfordre befolkningen til at møde frem og deltage i afstemningen og stemme ja til de 20 år. Det vil være en gevinst, et fremskridt for dansk demokrati, hvis endnu 75.000 unge medborgere får stemmeret.

Poul Dam: Det bekymrende ved det lovforslag, som nu står foran sin vedtagelse, er, at det formelt fortæller, at vi skal have 20 års valgret, men at det i realiteten, nemlig hvis folkeafstemningen først finder sted sammen med det kommende folketingsvalg, vil bety-